

הארנב החכם

סיפור אינדיאנים
מתוך א. לאנג "הספר החום"

בארץ קרה מאוד, רחוק מעבר לים,
שם איפה שהשלג והקרח מכסים
את האדמה במשך חודשים רבים,
חי ארנב קטן. הוא היה יתום מאבא
ואמא וגידלה אותה סבתא זקנה.
אלא שהוא היה עוד צעיר והיא זקנה
מדי בכדי לעבוד והיו עניים מאוד
ולעתים קרובות לא היה להם מה
לאכול.

יום אחד הארנב הצעיר היה רעב
במיוחד ושאל את סבתא האם מותר
לו ללכת לנהר כדי לתפוס כמה
דגים לארוחת בוקר, כי הקרח נמס

כבר והמים בנהר זרמו חופשית.
סבתא צחקה כאשר חשבה איך
ארנב יכול לתפוס דגים בנהר,
ובמיוחד ארנב צעיר כל כך, אך
מאחר שרגליה כאבו מאוד ולא יכלה
לצאת כדי להשיג אוכל, הסכימה
שילך.

"אם לא יתפוס דג, אולי ימצא דבר
מה אחר לאכול" חשבה לעצמה,
והסבירה לו איך לפרוש את הרשת
בתוך הנהר. אך בדיוק כשהוא רצה
לעזוב קראה לו שוב.

"אני לא יודעת מה הטעם שתלך,
נכדי" אמרה "גם אם תתפוס דג, לא
נוכל לטגן אותו, כי אין לנו אש."
"תני לי לתפוס קודם את הדג ואחר
כך אדאג כבר לאש" ענה הארנב, כי
הוא היה עוד צעיר מאוד ולא הכיר

את הקשיים של הבערת אש.
לקח לו מאמץ רב למשוך את רשת
הדיג דרך הצמחייה שבדרך אך
בסוף הגיע למקום בנהר, עליו שמע
כי שוחים בו דגים רבים. שם הוא
פרש את הרשת כפי שסבתא
הסבירה לו.
הוא היה מרוגש מאוד ובקושי ישן
בלילה ובבוקר רץ מהר לנהר לראות
האם נתפס ברשת ולו דג אחד. לבו
דפק בחוזקה והוא כמעט ולא העז
להסתכל על המים כדי לא
להתאכזב. הרעב גרם לו לפחדים
גדולים. אך לא הייתה כל סיבה
ללבטים כי הרשת הייתה מלאה
דגים והייתה כה כבדה שהוא בקושי
יכול היה להוציא אותה לחוף.
חלק מהדגים הוא זרק חזרה למים

וחלק אחר הטמין בחור תחת אבן
שאותה זכר היטב. ואז גלגל את
הרשת עם שארית הדגים, לקח
אותה על הגב וסחב אותה חזרה
הביתה.
"נקי אותם מהר" אמר לסבתא
"ואחר כך אלך אל אוהלי האנשים,
שם מעבר לנהר, ואביא אש."
האישה הזקנה הביטה עליו בפחד,
כי כבר אחרים ניסו לגנוב אש אצל
האנשים, ואחדים אבדו את חייהם
במשימה הזו. אך מאחר שהנכד
הצליח לתפוס כל כך הרבה דגה,
בניגוד לצפיות שלה, חשבה שאולי
יש בו קצת כישוף מיוחד שאותו היא
לא יודעת, והיא לא התנגדה לו.

שממול. אז הוא הודה ללווייתנים,
שחרר אותם והתיישב על החול כדי
לנוח.

למזלו הרע ראו אותו ילדים ששיחקו
בסביבה. אחד מהם התגנב
מאחוריו בשקט ותפס אותו חזק
באוזניו הארוכות. הארנב ניסה
להשתחרר אבל הילד החזיק אותו
חזק ורץ אתו אל האוהל.
"זרוק אותו לסיר" אמרה האישה
לילד שהביא את הארנב "ואנו נשים

אחרי שהוציאו את הדגים מהרשת
הארנב קיפל אותה שוב ויצא אל
הנהר כדי לחפש מקום צר, שבו
יוכל לעבור לגדה שממול. אך מהר
מאוד הבין שהנהר רחב מדי אפילו
לקופץ הטוב ביותר שבעולם. הוא
עמד שם זמן מה ואז נזכר מילות
לחש אחדות, אותן שמע פעם אצל
קוסם זקן אחד ששתה מים מהנהר.
הוא חזר על מה שזכר מהלחש
וחכה לראות מה יקרה. תוך רגעים
אחדים נשמעו רעשים מוזרים במים
ומזרקות מים גבוהות ומשונות
הופיעו מעבר לפינה. ואז למקום בו
עמד הגיעו חמישה עשר לווייתנים
והסתדרו זה ליד זה כמו אבני
מעברה, כך שהארנב יכול היה
לקפוץ מאחד לשני ועד הגדה

לא היה זמן כדי לקרוא בחזרה את
הלווייתנים ולכן הארנב החזיק את
הרשת היטב בשיניו ואיחל את עצמו
מעבר לנהר. מיד הוא הוקפץ גבוה
ונחת מהצד השני. ואחרי שראה
שאיש לא יכול כבר להשיג אותו, רץ
מהר הביתה לסבתא.
"אמרתי לך שאביא אש?" אמר
והראה את הרשת שעכשיו כבר
בערה יפה.
"אבל איך עברת את המים?" שעלה
האישה הזקנה.
"הו, רק קפצתי!" אמר. והאישה
כבר לא שאלה יותר כי הבינה שהוא
חכם ממנה.

אותו מיד על האש.
"מוטב להרוג אותו קודם" אמר הזקן
שישב באוהל.

הארנב הקטן נבהל נורא. הוא
התחיל להסתכל איך אוכל לברוח
אבל הפתח היחידי שראה היה
במעלה האוהל. הארנב התחיל
בשקט לפתוח את הרשת הדיג
ולחש "אני רוצה שהרשת שלי
תתפוס אש."

באותו רגע בול עץ נפל במרכז
האוהל וכולם נרתעו אחורה. ניצוצות
התפזרו בכל הכוונים ואחד מהם
הצית את רשת הדיג. תוך רגע
הארנב הצעיר קפץ דרך החור
למעלה ורץ אל הנהר עם הרשת
הבוערת. הילדים, הנשים והגברים
מהמחנה רדפו אחריו.